

CARTA DEL SANT PARE FRANCESC A MONS. RINO FISICHELLA

President del Consell pontifici per a promoció de la nova evangelització

1 de setembre de 2015

La proximitat del Jubileu extraordinari de la Misericòrdia em permet centrar l'atenció en alguns punts sobre els quals considero important intervenir per a facilitar que la celebració de l'Any Sant sigui un moment autèntic d'encontre amb la misericòrdia de Déu per a tots els creients. És el meu desig, en efecte, que el Jubileu sigui experiència viva de la proximitat del Pare, com si es volgués tocar amb la mà la seva tendresa perquè s'enforteixi la fe de cada creient i, així, el testimoniatge sigui cada vegada més eficaç.

El meu pensament es dirigeix, en primer lloc, a tots els fidels que a cada diòcesi, o com a pelegrins a Roma, viuran la gràcia del Jubileu. Desitjo que la indulgència jubilar arribi a cada un com una experiència genuïna de la misericòrdia de Déu, la qual va a l'encontre de tots amb el rostre del Pare que acull i perdona oblidant completament el pecat comès. Per a viure i obtenir la indulgència els fidels estan cridats a fer una breu pelegrinatge a la Porta Santa, oberta a cada Catedral o a les esglésies que determini el bisbe diocesà, i a les quatre basíliques papals de Roma, com a signe del desig profund de conversió autèntica. Igualment dispo que es pugui guanyar la indulgència als santuaris on s'obri la Porta de la Misericòrdia i a les esglésies que tradicionalment s'identifiquen com a jubilar. És important que aquest moment estigui unit, abans que res, al sagrament de la reconciliació i a la celebració de la santa eucaristia amb un reflexió sobre la misericòrdia. Caldrà acompanyar aquestes celebracions amb la professió de fe i amb una pregària per mi i per les intencions que porto al cor per al bé de l'Església i de tot el món.

Penso, a més, en els qui per motius diversos es veuran impossibilitats d'arribar a la Porta Santa, en primer lloc els malalts i les persones grans i soles, sovint en condicions de no poder sortir de casa. Per a ells serà de gran ajuda viure la malaltia i el sofriment com a experiència de proximitat al Senyor que en el misteri de la seva passió, mort i resurrecció indica la via mestra per donar sentit al dolor i a la soledat. Viure amb fe i esperança joiosa aquest moment de prova, rebent la comunió o participant en la santa missa i en la pregària comunitària, també a través dels diferents mitjans de comunicació, serà per a ells la manera d'obtenir la indulgència jubilar. El meu pensament es dirigeix també als presos, que experimenten la limitació de la seva llibertat. El Jubileu sempre ha estat l'ocasió d'una gran amnistia, destinada a fer partícips a moltes persones que, fins i tot mereixent una pena, però havent pres consciència de la injustícia comesa, desitgen sincerament integrar-se de nou a la societat donant la seva contribució honesta. Que a tots ells arribi realment la misericòrdia del Pare que vol estar a prop de qui més necessita del seu perdó. A les capelles de les presons podran guanyar la indulgència, i cada vegada que travessin la porta de la seva cel·la, dirigint el seu pensament i la pregària al Pare, aquest gest podrà ser per a ells el pas de la Porta Santa, perquè la misericòrdia de Déu, capaç de convertir els cors, és també capaç de convertir les reixes en experiència de llibertat.

He demanat que l'Església redescobreixi en aquest temps jubilar la riquesa continguda en les obres de misericòrdia corporals i espirituals. L'experiència de la misericòrdia, en efecte, es fa visible en el testimoniatge de signes concrets tal com Jesús mateix ens va ensenyar. Cada

vegada que un fidel visqui personalment una o més d'aquestes obres obtindrà certament la indulgència jubilar. D'aquí el compromís a viure de la misericòrdia per a obtenir la gràcia del perdó complet i total pel poder de l'amor del Pare que no exclou ningú. Serà, per tant, una indulgència jubilar plena, fruit de l'esdeveniment mateix que se celebra i es viu amb fe, esperança i caritat.

La indulgència jubilar, finalment, es pot guanyar també pels difunts. A ells estem units pel testimoniatge de fe i caritat que ens van deixar. De la mateixa manera que els recordem en la celebració eucarística, també podem, en el gran misteri de la comunió dels sants, pregar per ells perquè el rostre misericordiós del Pare els alliberi de qualsevol residu de culpa i els pugui abraçar en la benaurança que no té fi.

Un dels greus problemes del nostre temps és, certament, la modificació de la relació amb la vida. És una mentalitat molt generalitzada que ja ha provocat una pèrdua de la sensibilitat personal i social que cal tenir envers l'acolliment d'una nova vida. Alguns viuen el drama de l'avortament amb una consciència superficial, gairebé sense adonar-se del mal gravíssim que comporta un acte d'aquest tipus. Molts altres, en canvi, fins i tot vivint aquest moment com una derrota, consideren no tenir un altre camí per on anar. Penso, de manera especial, en totes les dones que han recorregut a l'avortament. Conec bé els condicionants que les van conduir a aquesta decisió. Sé que és un drama existencial i moral. He trobat moltes dones que portaven en el seu cor una cicatriu per aquesta elecció sofrida i dolorosa. El que ha passat és profundament injust; però, només pel fet de comprendre'n la veritat pot consentir no perdre l'esperança. El perdó de Déu no es pot negar a tot aquell que s'hagi penedit, sobretot quan amb cor sincer s'apropa al sagrament de la confessió per a obtenir la reconciliació amb el Pare. També per aquest motiu he decidit concedir a tots els sacerdots, per a l'Any Jubilar, a no ser que hi hagi alguna qüestió contrària, la facultat d'absoldre del pecat de l'avortament als qui l'han practicat i, penedit de cor, demanen per això perdó. Els sacerdots s'han de preparar per aquesta gran tasca sabent conjugar paraules d'acolliment genuí amb una reflexió que ajudi a comprendre el pecat comès, i indicar un itinerari de conversió veritable per arribar a acollir el perdó autèntic i generós del Pare que tot ho renova amb el seu presència.

Una última consideració s'adreça als fidels que per motius diversos freqüenten les esglésies on celebren els sacerdots de la Fraternitat de Sant Pius X. Aquest Any jubilar de la Misericòrdia no exclou ningú. Des de diversos indrets, alguns germans bisbes m'han parlat de la seva bona fe i pràctica sacramental, unida, però, a la dificultat de viure una condició pastoralment difícil. Confio que en un futur proper es puguin trobar solucions per a recuperar la plena comunió amb els sacerdots i els superiors de la Fraternitat. Alhora, mogut per l'exigència de correspondre al bé d'aquests fidels, per disposició meva estableixo que els qui durant l'Any Sant de la Misericòrdia s'apropin als sacerdots de la Fraternitat Sant Pius X per a celebrar el sagrament de la reconciliació, rebran vàlidament i lícitament l'absolució dels pecats.

Confiant en la intercessió de la Mare de la Misericòrdia, encomano a la seva protecció la preparació d'aquest Jubileu extraordinari.

Vaticà, 1 de setembre de 2015